

C 219.

5936

Naljakas kohtulugu.

Wanemuise
näit. lawa
+ TARTUS. +

117

Eesti Üliõpilaste Seltsile
Wanemuise näitelawa poolt.

Naljakas kohtulugu.

Naljaettekanne kolmele häälele.

Tõlkinud A. Simm.

R. Thiele muusika.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

76143

Wanemuise näitelawa.
Aprill 1911.

Osolised.Walju, kohtunik.Niidi, rätsepp.Nidu, kanakaupees.

Walju. Oh seadus ja õigus!
 Mis-siin küll teha,
 Mis-siin küll teha?
 See artikling on kole paks,
 Ei wõi siit õigust ära näha
 Ka kõige targem kohtusaks.
 Ma süügi asja läbi wiiu,
 Ei aita ükski rohi siin!
 Ma olen tark ja julge,
 Ei nad mind petta saa!
 Niid kohtu ette tulge
 Säält Niidi Niiduga!

Niidi. Mu nimi Niidi.

Niidu. Ja minu Niidu.

Niidi. Ma olen kaebust tõstnud

selle peäl

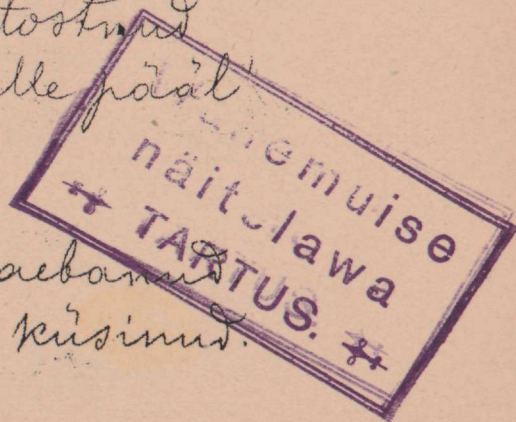
Mu nimi Niidi.

Niidu. Ja minu Niidu.

Niidi. Ma selle peäle kaebanud.

Walju. Ma pole teid veel küsinud.

Niidu. On kaewatud.

Walju. Siis üks, kaks, kolm!
Sääl on pink!

Niidu. Oh ja!

Walju. Sääl on pink, kus istwad
Süüdlased. Niid silmapilk!

Niidu. Kaks, kolm! [Istub.]

Walju. Te olete siis rätseppmeister
Niidi?

Niidi. Mul pole tarwis hõbeneda,
Et rätsepp olen ma.

Niidu. Mege, mek, mek, mek!

Walju. Kuis tohite kohtu ees nõnda
Te nokkida teineteist niid?
Ei seda või sallida mina,
Waid trahwina pean te süüd.

[Niidile.] Ja niid siis seletage kae-
bajana,
Kuis higu juhtunud on teiega.

Niidi. Hord Niidu käest ma ost-
sin turul kana,
Sest kanapraadi tahtsin
mekkida.
Kui olin maksnud, märkasin
ma kohe,

Et Kiidu tüssanud mind hirm-
sasti,
Sest kana oli juba üsna mohe,
Na, nõnda öelda, lõhnas-rän-
gasti.

Hüüdsin jalamaid
Kõhe kardavoid,
Andsin kardavoile kana
nussuta;

Kiidu kana siis
Wõttis, ära siis:

Aga minne ütles: poiss, küll
saad sa tusselda!

Walju. Kuidas julgesite teie äh-
wardada ligimest?!

Kiidu. Rätsepat ei kardada meie mitte
ühte raasukest!

Walju. Pe õelge.

Kiidu. Mis veel?

Kiidi. Sõõil mõtles mu meel:

Wist napsule ma

Wõiks minna nüüd ka!

Kui trahteri läen,

Saäl Niidut ma näen!

„Säh sulle üks pits;

Sa Türgimaa kits-!“

Nii ütles-ka hirvites minule.

„Sa pitspoogna!

Sa pitspoogna!“

Nii karjusin näekku ma temale.

„Sa pitspoogna!

Kas sa kuuled nüüd! Ja nüüd!

Sis-käis-mulle peenem kõr =

malops,

Nii laialt veel, et ümber liiks

minu riinatops.

Ja siis käis veel ka teine kõr =

wakül

Ning tema jibku jäi siis mi =

nu proki teine süü.

Walju. Et meie siis õigest näeks,

Lepp wammet waja küll läeks;

Nüüd peate siis wanduma,

õnna seletust wandel tõendamata.

Nüüdi. Et ma õigest süün näeks;

Wammet waja küll läeks-

Nüüd siis peame wõnduma
ja tõendama.

Niidu. Ah sa rätsepamait,
woiksid jätta ju wait!
Sinnu katkine sabakmüü

Kamps
on päris wana rämp!
Walju. Et kohtumõistjaks olen
pandud,
Sis-küsin, kas te olete ka
wõndnud?

Niidi. Ma neiu küll olen
ju wõndnud armutrudust.
Ma neiu küll olen...

Niidu. Teil on wist arust puudust!

Niidi. Kuid kohtu es ei ole ma
weel wõndnud ehajal ka.
Waid neiu ma olen
küll wõndnud armutrudust.

Walju. Saab küll! Nüüd wõndega
kinnitage,

Et õige kõik, mis öeldud!

Niidi. Nii õige kui mu trüklaud

Ja käärid, nüt ja pressrand!
Walju. Nüüd astke ligemale,
Sest teie kord on nüüd!

Te nimi wist on Niidu?
Niidu. Ometi ükskord ma!

[Läheb kohtulaua ette.]
Walju. Nüüd wastake mulle selgesti:

Te sündind?

Niidu. Kabjuss-küll!
Wist neljakümne aasta eest
See wigur juhtund mulle.

Walju. Maxis küsikas,
Waid küsin kus!
Kas-moistate?

Niidu. Oh ja!
Ma sündind jõe ääres sääl
Just jundituru pääl!

Walju. Kui wana?

Niidu. Kui wana olin aastat
seitse,
Ajalehti müüsin ma,
Pärast wõtsin omal teise

9.
Ameti, mis mõnusam.
Kana kauplus-tõi mull' tulu,
Woisin suurelt elada,
Aga napsud nõudsid kulu,
Ahi hakkas lonkama.

Walju. See vastus oli üsna null!

Niidi. Tä on ju päris joonahull!
Null, null, null, nullide, lide,
lide null!

Walju ja Niidu. Null, null.

Walju. Niid vastake mull' selge-
mosti,

kuu rana teie olete?

Niidi. Tä ogorane kolelasti,
Te seda teadma peate.

Niidu. Kolmekümmend aastat
ilma pääl
Ma juba loyelend!

Walju. Mis niidu veel?

Niidu. Ja puujutand!

Walju. Ah, mis! Mis amet teil?

Niidu. Ma kann tassin korwiga
Ja teisi putukaid.

Walju. Ju küllalt saab sest loorist
meil!

Kus on siis asupaik nüüd
teil?

Niidu. Mu asupaik on lihaturu
pääl.

Sääl pangannaajataga,
Kus palju kauplejaid,
Ma istun raik ja waga
ja ootan ostijaid!

Walju. Kas karistatud ju?

Niidu. Küll, küll!

Ma olin naisemees!

Walju. See räägib lollust!

Niidu. Tä on on hull.

Niidu (Niidile). Sind leiab veel
ees!

Walju. Kas karistatud kohtu ees,
Nii küsisid teilt ma!

Niidu. Ma arwan, iga naesemees
on karistatud ka.

Walju. Et te Niidit teotanud -
Sõulge kohtuotsust nüüd:
Seitsmeks päewaks aresti!

Niidu. Miks nii liiga kiiresti!

Walju. Nõndawiisi kohtukojas
Sund ei tohi tarwita!

Selle eest ma

Seitse päewa

Lisan ligi

Teile pigi!

Ma arwan, sellest jätkub nüüd!

Niidi. Ja nõndawiisi

Ja kohtukojas

Sund ei tohi tarwita!

Kas said? Kas said?

Kas said? Kas said?

Sa ükskord riimaks aru nüüd?

Niidu. Nõndawiisi kohtukojas

Sund ei tohi tarwita!

Ma narr! Ma narr!

Ma narr! Ma narr!

Mu asi rist on täbar nüüd! Ooh!

Armu! Armu!

Niidi. Kiinu pääle nüüd, sa wana-
paks!

Niidu. Oh armu! Oh armu!

Armu, armu, armu, oh paks!

Walju. Ei, ei, ei, ei!

Nüdi. Ja tuhhat ei!

Walju. Ei, ei, ei, ei!

Nüdu. Süs-kimbus-ma!

Kui ei saa teisiti, süs istun ära!

Nüdi. Ja teinekord ei tee sa enam kára!

Walju. Mu zõna täitmine on rustulik!

Nüdu. Kuid süsgi, armas kohtunik,
Ma apellerin!
Ma apellerin!

Walju. Häbenege, inimene,
Kohlu es- nii kõneleda!

Nüdi. Selles paigas, wemmikene,
Ei ma julgeks sõneleda!

Nüdu. Dmüst rohkest armastusest
Andke käsi lepituseks!

Walju. Kõllalt sellest tembutusest!
Teie mõõt on täis-!
Jalamaid lääte otsekõhe kõngi!
Jalamaid! wüwitus ei aita süs!
Jalamaid lääte otsekõhe kõngi!

Nüdu. Ei sääl aita süs-
Wist mingi palwe wüis!

Nüdi. Nüid otsas kohtumõistmine,
Ma lähen röömuga wälja!

Walju. Nüid otsas kohtumõistmine,
Nüid käige mõlemad wälja!

Nüdu. Nüid hakkab mul süs istmine,
Mill saan ma ükskord säält wälja?!

